

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Concilium Regiense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

- cuius magnitudinē penitus nesciremus, quā nisi potissimū deferret, vt filijs honore primatus existeret. Dignū em̄ visum est, vt quis vnitate puincie minime teneret, cōstringerent̄ tñ pietatis affectu. Hæc ipsi tm̄ in die vitæ forma seruabit, vt in ecclesijs puincie scdæ Narbon̄ q̄s suas pochias vs̄ suos discipulos fuisse cōstitit̄ ordinatos priat̄ hear dignitatē. Illud à p̄ribus suis obseruandū qđ licet ex sup̄fluo nō tñ inutiliter cōmonet, vt ipse Proculus tanq̄ pius p̄r cōsacerdotes suos honoret vt filios, & memoratē puincie sacerdotes tāq̄ bonifilij eundē habeāt vt parentē, & inuicē sibi exhibeāt charitatis affectū, impleto hoc qđ ait beatus apostolus. Honore mutuo puenientes, nō alta sapiētes, sed humilibus cōsentientes. ¶ Illud deinde inter ep̄os vrbū Arelatēsis, & Viennēsis qui de primatus apud nos honore certabāt à sancta synodo definitū est, vt qui ex eis cōprobauerit suā ciuitatē eē metropolim, is totius puincie honore primatus obtineat, & ipse canonū ordinationū habeat potestātē. Certe ad pacis vinculū cōseruandū hoc cōcilio vtiliori decretū est, vt si placet memotata: vrbū ep̄is, vnaqueq; de his viciniore sibi inter puincias muniat ciuitates, atq; eas ecclesias visitet q̄s oppidis suis maximas magis esse cōstitit̄, ita vt memores vnanimatis, atq; cōcordie non alterū sibi longius vsurpādo quod est aliū propius inquietet.
- H II.** ¶ Placuit itaq; p̄peti disciplinā quā circa octauū, vrsoneū, remigiū & triferiū ep̄iscopos sancta synodus decreuit, qui vsurpatione quadā de ordinationē sacerdotū ad inuidiā vocabātur, quod eis hæcenus idcirco videt̄ indultū, vt de cætero hac autoritate commoniti nihil vsurpare conent̄, siquidē ea ab hac causa excusatōe defenderint, qua dicerent prius se nō esse cōuentos, Proinde iudicauit synodus, vt si quis ex hoc fecerit cōtra statuta maiorū, sciat is q̄ ordinatus fuerit sacerdotū se honore priuādū, ille vero qui ordinauerit autoritatē se in ordinationibus vel in cōcilijs minime retinēdā. Nō solū aut̄ circa memoratos ep̄os hæc sn̄a p̄ualebit, sed circa oēs qui simili errore decepti ordinationes hm̄oi perpetrarunt.
- I III.** ¶ De Palladio aut̄ laico, qui Spano p̄br̄o nō leue crimē intēderat, inter q̄s ep̄s Triferius eiusdē criminis causas se cognouisse testatus est, id cōciliū decreuit autoritas, vt idē Palladius in eadē sn̄a maneret, q̄ cognitiōis tempore à Triferio fuerat sacerdote multatus, hoc ei humanitate reseruato cōciliū, vt ip̄e Triferius i ptate habeat, qñ ei voluerit relaxare.
- k IIII.** ¶ Statuit q̄q; de Exuperatio p̄br̄o sancta synodus qui in iuriā sancti ep̄i sui Triferij grauiā & multa cōsenferat, & frequētibus eū cōtumelijs puocauerat, ita vt nōnulla fecerit cōtra ecclesiasticā disciplinā, p̄pter quā cām ab eo fuerat dominica cōione priuatus, vt in eius sit arbitrio restitutio ipsius in cuius ptate eius fuit abiectio, hoc est, vt qñ vel idē exuperatius satisfecerit, vel ep̄o Triferio visum fuerit, tūc gratiā cōionis accipiat. Illud decreuit p̄terea sc̄ta synodus, vt qñ legatos ep̄i Galliarū qui Felici cōicāt destinārūt, vt si quis ab eius cōione se voluerit se q̄strare in sc̄te pacis cōsortiū suscipiat iuxta l̄as venerabilis memoria: Ambrosii ep̄i vel Ro. ecclesiæ sacerdotis dudū latas, q̄ in cōcilio legatis p̄ntib̄ recitatē sunt.
- L V.** ¶ Nec illud p̄termittēdū fuit qđ synodi sn̄a definitū ē, vt ecclesiā alteri⁹ sc̄dm̄ statuta canonū nemo suscipiat, neq; suę eccl̄ie in alio gradu audeat ordinare, neq; abiectū recipiat in communionem.
- M VI.** ¶ Hi aut̄ qui contra interdictū sunt ordinati, vel in ministerio genuerūt filios, ne ad maiores gradus ordinum permittantur, synodi decreuit autoritas. Incolumes vos dñs noster euo longissimo conseruare dignetur domini fratres dilectissimi.

Incipiunt capitula concilij Regiensis.

¶ Vt peruerſi ordinatores nullis denuo ordina	¶ Vt ep̄s & b̄ndicat & cōfirmet Neophitū	4
tionibus interſint.	Cap. 1	¶ Vt ep̄scopus cū ſepelierit ep̄scopum, cu
¶ Vt à duobus ep̄scopis ordinatus aliquando		rā habeat eccleſiæ ipſius
ep̄scopus poſſit non eſſe.	2	¶ Vt abſq; metropolitani literis & conſen
¶ De hæreticis & ſchiſmaticis ep̄is ſi ad catholi		ſu, nullus accedat ad deſtitutam eccleſiam
cāſidē venerint quid obſeruāri debeat.	3	ep̄ſcopo.

Incipit concilium Regiense habitum. Era. cccc.

LXXII. ab episcopis, XIII.

N Vb imperatoribus Theodosio iuniore & Valentiniano, Theodosio septimo & Festo cōsulibus, cū in voluntate dñi apud Regiē sem ecclesiam cōuenisse mus, & transgressionis apud Ebredunē sem ecclesiam habitę remediū quereretur, qua sanctis ecclesiæ canonibus, ac reuerēdis patrū constitutionibus omni parte neglectis, absq; triū presentia, absq; prouincialium literis, absq; metropolitani autoritate irritā ordinationis speciē à duobus temere conuenien-

uenientibus præsumptam esse clarebat, nō minus doloris de p̄sumpto lapsu q̄ de ecclesiæ ipsius cōuulsione in pectoribus omnium diutina collatione versatum est. Primū itaq; quia non vlciscendi sed remediandi studiū domini vniuersorū pectoribus prorsus sacerdotali cōsilio infederat in sermonibus singulis pro pietate perspecta patuit, quod sicut reprobæ quæ p̄sumpta essent in irritū deuocāda, ita eos qui reprobæ p̄sumpsissent, quis cōfundere cēsura cogeret charitati liceret absolueret, p̄sertim cū hi qui in tam peruersa incidissent à primo lapsu ipsius diei adhibitis passim p̄cibus culpā sibi p̄nitētes, aut ignoratē prosc̄riptioni impurasent, quia & si inueniale crederetur sacerdotem sacerdotalia statuta nescisse leuius tamen erat quā si ore impudenti fateretur se nota calcasse.

I. ¶ Item eos qui tam incondita ac tam instabilia vsurpauerāt, placuit misericordiæ & A charitatis occursum ita in cōmunionē dilectionēq; recipi, vt scirēt secundū recentē & saluberrimā Taurinatis synodi definitionē ad perpetuā vitæ istius suffusionē nullis se de cætero ordinatōibus, nullis ordinarijs futuros interesse cōsilijs, quia nihil salubre ab illis statuentū expectaret, qui tantę occupatōis tā detestāda exempla prebuerāt Ebredunēsi ecclesiæ. Ante oīa maturæ visum, cōsulendū, quia quatuor de biennij mēsis sacerdotē legitimo destituta hoc grauius ægrotauerat, quod clericus innocēs disciplinæ (vt probatū est) memor q̄rundā insolētia, ac varia pturbatione vexatus, etiā in sacerdotibus ac ministris minas, ac iurgia & vim acerbissimam p̄nitiosa nuper cæde ptulerat, nec poterat differri. Bonorū ac disciplinæ meror ne vel expectatione videat cōtumaciū & inquietorū vota palpāre, q̄q; cōspiratōes q̄ in p̄teritū (quantū deprehēdi pōt) animaduersione ecclesiastica puniendę, & in futurū mācipandę erant, Itaq; ordinationē quā canones irritā definiūt, nos q̄q; vacuandā esse cēsuisimus, in qua p̄termissa triū p̄sentia nec expetitis cōprouincialiu litteris, metropolitani q̄q; volūtate nelecta prorsus nihil quod ep̄m faceret, offensum est.

II. ¶ Itaq; in volūtate placuit dñi, remoto hoc, qui perperā assumptus erat ep̄s, fieri oī. B no fratru cōstitutionē ecclesiastica traditōe seruata, verū quia hæc sc̄ta synodus nō disciplinā tm̄, sed & misericordiā gessit, cūq; occurreret, qd se armētarius diebus p̄ximis eidē ecclesiæ multa asenatorū insolētia retulisset, occurrebant tñ qd an ammonitionē discessisset qd à nōnullis sacerdotibus in hoc ip̄m cōfirmatus, se etiā priuatę domui reddidisset, qd ep̄stolas ad clerū ip̄m emiserat, quibus episcopatū quē se indeptū agnoscebat appetere renunciauerat, erat in nomē suū potēs, & hoc ip̄m qd stabiliter & ip̄sumptū erat, iam tūc inordinatū & irritū futurū, protestatū eē cōfirmās in illā potius partē declinata sn̄a est, vt iuueni edocto in timore dñi plus suffragaret, qd in acto vitiosissimo interdū sana sensisset, q̄ qd iuuenilibus titillatōibus aliq̄ in p̄te cessisset, Itaq; p̄termisiss his q̄ in ingressu ipsius eū absq; vllius excusatōis effugio culpe associatum asseuerat, velut innocētē eundē præterire sacerdotes domini qui huic concilio aderāt damnatione vacuum maluerunt.

III. ¶ Quod ergo in quibusdā schismaticis recipiēdis Nicænū cōciliū potuit à singulis p C territoria sua, hoc etiā p̄sens cōuētus statuit ab oibus seruari debere, i. vt cuiusq; de fratribus tale aliquid charitatis cōcilia dictauerint, liceat vnā parochiaz suaz ecclesiā cedere in qua aut cor ep̄i noīe, vt idē canon loquit, aut peregrina, vt aiūt cōione fouerētur, Primum itaq; statuit, vt hoc in qlibet puincia p̄terquā in Alpina maritima liceat, quā si in aliq̄ pre accesserit, vt malorū incitator & quietis impatiēs dānatōi quā in se puocauerat subiacebit Sed si quis eidē quicq; ex his q̄ statuta sunt trāsgrediēti cōcauerit à cōione oīm fiat alienus, deinde nec qlibet in loco, p̄ter quā in publico gerētur, ne quisq; ei laicus decernat, quē curiæ & ciuitatis species aut ordo nobilitat. Addit ne vnquā in ciuitatibus vel ep̄orū absentia offerre p̄sumat, nec ordinare vel vltimū clericū nec in eadē ecclesia, q̄ illi cuiuscūq; mīa fuerit attributa, nec vlli ep̄orū vel succedēte ætate assumpto aliq̄ in rudimētis suis huic q̄si pro ætatis reuerētia cedere liceat, nec vsq; ipsi quicquā de ep̄alibus officijs vsurpare, p̄terquā in ecclesia quā cuiusq; misericordiā fuerit indeptus in q̄ ei solū Neophitos cōfirmare, & ante p̄bros offerre cōcedit. Quod si vnquā taliter aliquis charitate alterius puocatus habitatōis cōmutatōne variauerit, nō aliter in alia ecclesia requiē accipiat, quā in priori habuit cui renunciauerat, nec omnino vnq; duaz ecclesiāz gubernationē obtineat, cui etiā in ea q̄ ipsi ceditur ministros à ciuitatis ep̄o necesse est ordinari, sane quia ministroz mētio facta est, & nōnulli ab ip̄o inuēti sunt excōmunicati temere in clero prouecti, statutum ē eos q̄ ita assumpti sunt deponēdos. Quibus aut nulla macula cōuersatōis piudicari, prout Ebredunēsi sacerdoti cōstituēdo visum ē, aut in ecclesiæ suæ ministerio tenēdos, aut ad ipsum q̄ eunq; habitasset trāserēdos, plebisq; acciperēt licētiā ex cōstitutionis huius p̄missu b̄ndicere vt supra definitum est, & in vna eademq; ecclesia Neophitos confirmare. In castellis ac vicis totū illis ante presbyteros sicubi venerint liceat qd in ciuitatibus omnino p̄scribit.

D III. ¶ Vt p̄sbyteri priuati in fidelibus desiderantibus benedicant, & interminatas has discusiones visum in definitas omnino p̄sbytero p̄ familias, p̄ agros, p̄ priuatas domos, p̄ desiderio fidelium facultatē benedictionis aperire, quod nonnullas iam puincias habere occurrit, huic autem etiam in Ecclesiarum plebibus per loca tamen magis quām per vrbes hoc visum est esse tribuendum. In Ecclesia quoq; qua ordinatus fuerit consecrandi virginem, sicut confirmandi Neophytum ius habebit, & p̄ omnia vt sit multæ indulgentiæ testimonium semp̄ se inferiorē ep̄o, superiorē p̄b̄o agat, mandatis votisq; oīm sanctorū p̄sec̄ntibus viuat in timore domini, & ep̄iscopum suum colat, deo seruiat, synodi circa se beneuolentiæ gratias agat, semperq; indignum se indultis negatis, & imparem esse fateatur.

E V. ¶ In commune autem omnes qui conuenerant sacerdotes sibi metip̄s contra huiusmodi scandala p̄cauendum censuerunt. Itaq; propter eiusmodi temeritatem stabili definitione consultum est, vt de cætero obseruaretur, ne quis ad eam Ecclesiam quæ ep̄iscopum p̄didisset, nisi vicina Ecclesiæ ep̄iscopus exequiarum tempore accederet, qui tamen statim Ecclesiæ ipsius curam districte gereret, ne quid ante ordinationem discordantium in nouitatibus Clericorum subuersioni liceret. Itaq; cum tale aliquid accidit, vicinis vicinæ ecclesiæ in p̄sc̄tio, descriptio, recensioq; rerum mandatur.

F VI. ¶ Hæc autem omnia exequiarū tēpore vsq; ad septimam defuncti agat diem, exinde Ecclesiæ referēs mandatum metropolitani simul cum omnibus sanctis ep̄is sepeliatur, ne quisquā ad Ecclesiam quæ summum amiserat sacerdotem nisi metropolitani literis inuitatus (ne à plebe decipiatur) accedat, & vim pati voluisse videatur. Ego Hylarius ep̄s iuxta id quod vniuersis sanctis ep̄iscopis meis, qui mecum subscripserunt, placuit statuta patrum his definitionibus subscripsi sub die. XVI. Calendas Decēbris, Theodosio Augusto. VII. Festo. IIII. consulibus Ego Seuerianus ep̄iscopus huic definitioni interfui, & subscripsi die consulibus suprascriptis. Ego Audentius ep̄s statutis interfui, die consulibus suprascriptis, Ego Iulius ep̄s statutis interfui, & subscripsi die consulibus suprascriptis. Ego Achadius ep̄s his definitionibus interfui, & subscripsi die consulibus suprascriptis. Ego Auspitiū ep̄s his definitionibus interfui, & subscripsi die consulibus suprascriptis. Ego Seuerinus ep̄s definitionibus his interfui, & subscripsi. Ego Valerius ep̄iscopus his definitionibus interfui, & subscripsi. Ego Neuterius ep̄s his definitionibus interfui, & subscripsi. Ego Asclepius ep̄iscopus his definitionibus interfui, & subscripsi. Ego Theodorus ep̄s his definitionibus interfui & subscripsi. Ego Vincētius p̄sbyter ep̄a Constantiniani ab eodem ordinatus interfui vice ipsius & subscripsi.

Incipiunt capitula Auraiensis concilij

¶ Vt nullus minister sine chrysmate proficiatur.	1	¶ Vt energumini ad clerum non promoueantur.	16
¶ De hereticis si in mortis discrimine conuertantur	2	¶ Vt in vnum propositio sacramenti confectur.	17
¶ De pœnitentibus qui de corpore exeunt	3	¶ Vt euangelia cathecumini non audiant	18
¶ De clericis pœnitentiam volentibus	4	¶ Vt cathecumini ad baptisteria non accedant.	19
¶ De his qui ad Ecclesiam confugiunt, ne tradantur.	5	¶ Vt cathecumini cum fidelibus benedictionem non accipiant	20
¶ Nullus pro suis mancipijs qui ad ecclesiam confugiūt clericorū mancipia occupet	6	¶ Vt duo ep̄iscopi ep̄iscopū non faciant	21
¶ De libertis qui in Ecclesia commēdati sunt ne opprimantur	7	¶ Vt clerici coniugati, nisi continentiam profiteantur, diaconi non fiant	22
¶ De his q̄ clericū alienū ordinare p̄sumūt.	8	¶ De his qui post acceptum diaconatum incōtinentes inueniuntur	23
¶ De his qui ciues alienos ordinauerint	9	¶ De his qui priuquam ordinarentur, incōtinentes inuenti sunt	24
¶ De Ep̄iscopis qui in possessione, & in aliena diocēsi basilicam construxerunt	10	¶ De viris p̄b̄atis si coniugia duplicauerint,	25
¶ De ep̄iscopis qui excommunicatum alterius suscipiunt	11	¶ De diaconis non ordinandis.	26
¶ De his qui subito obmutescunt, quod & baptisimum & pœniam accipere possunt	12	¶ De sceminis quæ vdiuitatem professæ sunt coram Ep̄iscopo	27
¶ De his qui mente desipiunt,	13	¶ De his qui professi sunt castitatem, si p̄uoricati fuerint.	18
¶ De inerguminis baptizatis	14	¶ Vt nullus ep̄s de Concilio sine consensu discedat, aut ad Concilium ire recuset.	29
¶ Vt inerguminis & cathecuminis de baptismo consulatur.	25		

¶ Incipit